

[Askjær Jørgensen]

organisationer eller af havnearbejderne enkeltvis?»

Begrundelse

Det må jo dreje sig om mange millioner, som udgiften er vedrørende de mange politiaktioner, og en almindelig rimelighedsbetragtning indebærer, at havnearbejderne bør tilpligtes at betale udgifterne.

Besvarelse (24/2 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Rigspolitichefen har over for justitsministeriet oplyst, at der ikke på indeværende tidspunkt foreligger oplysninger, der gør det muligt endeligt at opgøre politiets udgifter i forbindelse med havnearbejderstrejkerne.

Justitsministeriet kan henholde sig hertil.

For så vidt angår mulighederne for at søge de nævnte udgifter dækket hos private organisationer eller enkeltpersoner, skal justitsministeriet mere generelt henvise til, at det i retsplejelovens § 108 som en pligt er pålagt politiet bl.a. at opretholde sikkerhed, fred og orden. De hermed forbundne udgifter afholdes over de årlige finanslove. Der består efter justitsministeriets opfattelse ikke mulighed for at få de generelle omkostninger, som er forbundet med varetagelsen af politiets arbejdsopgaver, dækket på anden måde.

Spm. nr. S 654

Til *undervisningsministeren* (16/2 83) af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes han har tænkt at administrere den påtænkte betalingsordning inden for den prøveforberedende enkeltfagsundervisning?»

Begrundelse

Besvarelsen af spørgsmålet er af indlysende interesse for enhver nuværende som eventuel kommende kursist.

Det er f.eks. vigtigt at vide, om betalingen forventes erlagt kontant allerede ved indskrivningen, som jo allerede påbegyndes i marts måned.

Besvarelse (24/2 83):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Som bekendt indgår det i regeringens spareplan, at der ved en ændring af loven om prøveforberedende enkeltfagsundervisning m.v. for voksne indføres hjemmel til at afkræve deltagerne et gebyr, og det er hensigten at fastsætte et gebyr fra 1. august 1983 på 200 kr. årligt pr. kursist, der optages til undervisning på et eller flere hold.

På dette tidspunkt, hvor lovforslaget end ikke er fremsat, finder jeg det ikke rigtigt at tage stilling til, hvordan ordningen i øvrigt skal administreres, men det er indlysende, at ordningen vil blive tilrettelagt så rationelt som muligt.

Spm. nr. S 655

Til *indenrigsministeren* (16/2 83) af:

Tinning (VS):

»Kan ministeren oplyse, hvorfor donorblod pr. 1. januar 1983 ikke længere kontrolleres for syfilis?»

Begrundelse

For det første er antallet af konstaterede syfilistilfælde stigende, for det andet er der med den nye praksis risiko for, at donorblodet er smittebærende, for det tredje har man som bloddonor indtil nu kunnet få en gratis halvårlig kontrol for syfilis. En på mange måder praktisk ordning. Nu tvinges man til at henvende sig en ekstra gang på kontrolstedet, alene for at blive kontrolleret for syfilis.

Hvis ministeren havde regnet med at spare penge ved sløjfningen af denne kontrol, må ministeren regne om igen.

Besvarelse (22/2 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Antallet af nye syfilistilfælde i Danmark har siden 1960 ligget omkring 400 om året. I 1981 og 1982 har der været henholdsvis 544 og 580 tilfælde. Selv om tallene for de seneste to år således har ligget over gennemsnittet, er lignende svingninger set tidligere, og der er ikke hermed grundlag for at forvente en fortsat og mere permanent stigning i antallet af syfilistilfælde her i landet.

Syfilistilfælde konstateres bl.a. i forbindelse med forskellige former for rutinemæssige undersøgelser. Antallet af syfilistilfælde, der opdages i forbindelse med undersøgelse af